

Arabisk I

- en liden bog om etiske spørgsmål,
samtiden anbefalet

Lars Vedsø

”Det hændte paa et Teater, at der gik Ild i Kulisserne. Bajads kom for at underrette Publikum derom. Man troede, det var en Vittighed og applauderede; han gentog det; man jublede endnu mere. Saaledes tænker jeg, at Verden vil gaa til Grunde under almindelig Jubel af vittige Hoveder, der tro, at det er en Vits”.

Søren Kierkegaard, Diapsalmata, 1843

Forord

Den danske filosof Søren Kierkegaard sagde: ”*Tiden mangler lidenskab*”. Satire er lidenskab og et element i tiden, der mangler. Satiren kan ting, som almindelige faglitterære tekster ikke kan. Den kan bevæge sig frit i tid og rum, den kan sætte fingeren på ømme punkter i samfundslivet, den kan sublimerer og penetrere dumheden, griskheden, løgneren og bedrageren, og den har som sit formål ikke primært latterliggørelsen men derimod oplysning og diskurs – altså et demokratisk redskab i samfundet.

Formålet med bogen er ikke at hænge bestemte personer, organisationer eller institutioner ud, så ville formålet være forfejlet. Formålet er derimod, gennem brug af disse, at stille skarpt på nogle af de etiske/moralske problemstillinger, der tilsyneladende er endnu mere påkrævede at få diskuteret i dagens Danmark, end førhen.

Lars Vedsø

Kjellerup 15. september 2017

1. Udgave, 1. Oplag

Udgivelsesdato: 15. september 2017

© REDTAG Forlag og Lars Vedsø, Flamming Mosevej 6, 8620 Kjellerup

ISBN: 978-87-995798-1-5

Fotos: Wikimedia Commons, Tinne Vedsø, Lars Vedsø

Layout: Lars Vedsø

Tryk: Lasertryk, Aarhus

Sats: Times New Roman

Papir: 100 gram

Tryk: Digital

<i>Indhold</i>	<i>Side</i>
Amtsborgmesteren	8
Hengiven kopter, moder og hustru	20
Merthes moster	28
Aggressive tendenser	38
Danmarks stolthed...	48
Interview med Dranningen	62
Hos numerologen	70
Held skal der til	80
Tour de France	88
Partnere med plateau	96
Væksthormoner	102
Intellektuelt opgør	110
De sidste dages hellige	116
Majoren	126
En strid om "væren-i-verden"	136
Sportsstjerne	142

17.	Under fremmede himmelstrøg	156
18.	Danmarks mest typiske landsby	163
19.	Stand-upper	172
20.	Den finansielle sektor	180
21.	Svære beslutningsprocesser	190
22.	Bæredygtighed i erhvervene	198
23.	L'information	208
24.	Sindssygehospitalet	214
25.	New Public Management	220
26.	Verdens bedste restaurant	228
27.	"Æ dæ øl' kilomieter te Rajs?"	234
28.	Kære Mahmoud	244
29.	Forsikringsmanden	254
30.	Danmarks Laberile Parti	258
31.	Praleparaden	270
32.	Voldsomme momenter	276

Tak til alle jer der tog en tur i
momskarusellen Tak til de der bedrev
kursmanipulation og insider
trading Tak til de

politikere der var med
til at forarme

Danmarks natur

Tak til de politikere der vogtede taburetter i
stedet for at udforme visioner Tak til de
der skruede ejendomspriserne i
vejret og belånte værdierne Tak til de
der udslettede Gudenålaksen og skabte Tange sø

Tak til de læger

som misbrugte

fondsmidler Tak

til jer der levede af og i
differenserne Tak til de der

forurenede vores grundvand Tak

til jer der sørgede for
refusion af udenlandsk

udbytteskat Tak til de der

sørgede for de MRSA resistente
bakterier Tak til dem der

bedrog deres medmennesker

Tak til alle jer der misbrugte den
demokratiske proces

Tak til dem der for
åben skærm løj om
deres dopingsmisbrug

Tak til de

journalister der
lavede fake news

Tak til alle de præster som
lovpriste Herren

Tak til

landbruget for
deres udretning

af vores åer

Tak til de erhvervsledere som
blæste højt og flot på

bæredygtigheden Tak til

jer der skrev af i
stedet for at lave

kritisk journalistik

Tak til de der pyntede på
deres CV Tak til jer der brugte
retorikken fra 30'erne om dagens

flygtninge Tak til de

udenlandsdanskere

der flygtede fra

skattegælden Tak til jer

der bagtalte i stedet for at

konfrontere Tak til de der

manipulerede med tallene

Tak til alle...

...i gjorde denne bog mulig

Majoren

Septemberaftnens kølighed var kendelig, da majoren stod og så ud over landskabet. Hans hænder rystede en smule, og der var tårer i begge hans øjenkroge. *"Drenge, drenge! Kunne I ikke en gang kende forskel på en kommando og så en god gammeldags talefejl"*, tænkte han, mens en tåre langsomt rullede ned over hans højre kind.

Han var major, men ikke bare major. Han var major ved artilleriet. Og stolt over det. Der var noget ved godt gammeldags militært isenkram, der tiltalte ham. Isenkram, hvor der ikke behøvedes en kandidateksamen i programmering for at få tingene til at fungere. En granat, en haubitser og for enden af disse to ting - en fjende. Det var det! Hans bedste tid i militæret var uden tvivl, når han tog sig tid til at træne de unge rekrutter. Hans valgsprog havde altid været: *"Så tømmer vi den"*, og det lærte de menige, lige fra de trådte ind i på lejrområdet.

"Hvis I ser en bande forbandede turbanklædte Al Quida tosser komme imod jer drenge, hvad gør I så med jeres maskinpistol mod disse elendige lusepustere og skidesprællere?"

"Så tømmer vi den, hr. major", lød det gjaldende ud over eksercerpladsen.

"Ja, det er det, I gør, gutter", lød det bifaldende fra majoren.

"Det er det, I gør" gentog han lavmælt for sig selv.

"Og hvis I ser en båd med flygtninge lægge til i Korsør havn, hvad gør I så drenge?"

"Så tømmer vi den, hr. major".

"Ja, det er det, I gør drenge. I vender båden rundt, og tømmer den for flygtninge."

"Og hvis I ser en fjende, der be'r om nåde på hans grædende knæ foran jer, gutter. Hvad gør I så med jeres blære?"

"Så tømmer vi den, hr. major."

"Ja, det er selvfølgelig, det I gør gutter. I tømmer jeres blære lige i synet på de forbandede krapyl."

Det valgsprog var blevet så indgroet i de meniges ekserceren, at når nogen skulle affyre en haubits, sagde han ikke "fyr", men "så tømmer vi den". Valgsproget var vokset sammen med soldaternes gøren og laden, så de til sidst ikke kunne drikke bajere, uden at de altid måtte sige. "Hvad gør vi så med vores bajer, drenge?"

"Vi tømmer den, havde folk skreget, og ned var den gledet. Jo, det var helt sikkert en god tid, han havde haft som major ved militæret.

På et tidspunkt var der imidlertid sket det, at Danmarks Liberale Parti stod og manglende en folketingskandidat, og majoren havde foreslået, at han selv stillede op, og det var enstemmigt blevet vedtaget. Han blev stillet op og røg direkte i Folketinget. Han havde været glad og spændt på det nye job, men var på den anden siden også lidt utryk ved den sidste hurdle, der skulle passeres, inden hans plads var fuldgyldigt sikret. Som en forsøgsordning havde man nemlig fra Folketingets side bestemt, at alle der blev valgt til Folketinget skulle tjekkes for deres udseende, inden man kom ind. En såkaldt "picker" stod i døren og kontrollerede - som det sidste - at udseendet var i orden, før man endelig blev lukket ind, og nu kunne anses for "fuldgyldigt" medlem. Denne ordning havde forinden vedtagelsen medført et heftigt politisk slagsmål, hvor Enighedslisten totalt havde afvist ideen og foreslået at alle, der blev identificeret som "pickere" skulle afstraffes med solide smæk, alternativt tildeles en kindhest, foretaget på offentlige pladser rundt omkring i Danmark til skræk og advarsel. Det var blevet afvist af Konservespartiet, som fandt at udseendet ikke bare var det vigtigste, men også det mest afgørende træk, hos en politiker. Til slut var man så blevet enige om en forsøgsordning som en salomonisk løsning på den heftige strid. Majoren trådte nu hen foran "pickeren", som længe og indgående studerede ham, hvorefter han med et

beskedent nik, vinkede ham indenfor. Han åndede lettet op – han var nu fuldgyldigt medlem af det danske Folketing.

Her var han siden blevet formand for Trafikudvalget, blandt andet fordi han havde indleveret en Phd afhandling med titlen: ”Fud, fud – toget kører”, der efterfølgende var kommet i en revideret udgave: ”Fut, fut – toget kører II”. Han havde også siddet i diverse andre råd og nævn, for der var noget tillidsvækkende ved denne major, selvom han godt vidste, at hans modstandere konsekvent kaldte ham ”klodsmajor”. Han lod sig dog ikke mærke med det, men fik han på et tidspunkt vished for, at et folketingsmedlem havde sagt noget i den retning, skrev han sporenstregs navnet op i et lille rødt stilehæfte, han havde indkøbt til formålet. Det var godt at have for alle eventualiteters skyld, hvis nu militæret på et eller andet tidspunkt kom til magten i Danmark. Et spinkelt håb sad stadig tilbage i ham.

Hans tid i Folketinget havde været en god tid, kun ved to lejligheder var det løbet lidt af sporet for ham. Han havde været formand for Skatteudvalget, og på et møde i udvalget havde man haft et emne oppe vedrørende tilskud til natbleer til ubemidlede pensionister. Majoren havde på et tidspunkt ophidset taget ordet:

”Disse små sengevædende krapyl har nok af penge. De gemmer deres rigelige midler i deres små overbepissede lommer. Så simpelt er det! Men kære udvalgsmedlemmer, mig narrer man ikke. Så hvad gør vi så med lommerne hos disse skråtpissende små ynkelige pensionister, når vi ser dem?”

Og her havde han kigget sig omkring i udvalget og selvfølgelig forventet det svar, han kendte, men indså med det samme sin fejltagelse. Et medlem af Skatteudvalget havde rejst sig og sagt:

”Har klodsm... , undskyld har Formanden det godt i dag? Hvad med om vi tog en pause på ½ time, og så ser vi, hvordan det går bagefter”. På det tidspunkt vidste han godt, at han havde forløbet sig og undskyldte mange gange, mens han ved sig selv tænkte:

”Havde jeg bare haft en granat og min haubitser hos mig, så skulle I bare se...”

Den anden gang, han havde følt sig en smule misforstået, var i forbindelse med et kupforsøg mod den siddende Formand for Det Laberile Parti. Majoren havde, sammen med andre medlemmer af partiet, formuleret et hyrdebrev, der

skulle få Formanden til at gå af, og en ny eksekutivkomite skulle indsættes med ham selv i spidsen. I dette hyrdebrev havde kredsen af sammensvorne beskyldt Formanden for Det Laberile Parti for at være:

- 1) sjællænder
- 2) ikke at gå moderigtigt klædt, når det gjaldt Formandens underbenklæder, hvor kredsen af sammensvorne helt klart foretrak blonder
- 3) manglende våbenkendskab, specielt hvad angik haubitsere
- 4) en snushane, når det kom til betroede medlemmers modtagelse af valgbidrag og andre bidrag, her især udenlandske bidrag fra Sicilien og området omkring Napoli
- 5) forudindtaget, når det gjaldt færøske folkesange, der skulle afspilles i forbindelse med fiskerimøderne

Herudover havde Majoren, for egen regning, sidst i brevet tilføjet:

"Formanden er dum, han ligner flødeskum" som en passende og effektiv afslutning på det kritiske hyrdebrev. Imidlertid havde det senere vist sig, at det kun var Majoren og de medsammensvorne, som havde haft denne opfattelse, og forsøget på at afsætte Formanden var endt med, at Majoren måtte rejse en uge til Tyrol for at tænke lidt nærmere over tingene og slappe af med lidt tysk jodling. Efter lange og udmattende overvejelser var han så her kommet frem til, at han hellere måtte forsøge at bøde lidt på tingene ved at skrive et personligt brev til Formanden for Det Laberile Parti:

"Hans Excellence, Statsminister for Livstid, Cand. Jur., Herre over Alle Jordens Skabninger og Fiskene i Havet, Erobrer af Færøerne og Danmark i særdeleshed, den højstærede Statsminister.

Vi har jo altid haft et særdeles godt forhold, og den seneste tids udvikling har ikke rokket ved denne opfattelse. For mig, er Deres Excellence et meget barmhjertigt, utroligt godt, ekstremt intelligent og dybt empatisk menneske, som fortjener at beklæde langt større poster end Formandsposten i Det Laberile Parti. Det var også grunden til, at vi tog initiativ til at forsøge at få Dem løst fra posten, således at De helt og fuldt kunne koncentrere Dem om disse potentielt langt mere ansvarsfulde og betydende poster - her nævner jeg kun i flæng: Generalsekretær for De Forenede Nationer, leder af UNICEF eller livstidspræsident for Nordkorea. Det er ingen grund til, at De skulle bekymre Dem om sådanne småting, og derfor så jeg det som en god mulighed for endnu en gang at tjene Dem og Deres interesser. Jeg håber ikke, De tager

mig det ilde op. Jeg har kone og børn, en cykel, en Volkswagen Jetta, et sommerhus og en ret stor kasse med værktøj, så det ville være mindre behageligt for mig, såfremt De måtte opfatte dette som en fjendtlig handling og for eksempel frarøve mig mine udvalgsposter etc. Handlingen skal tværtimod udelukkende ses som et forsøg på at få sat Deres Excellence i en endnu mere fordelagtig og strålende position, end den De for øjeblikket beklæder og varetager så helt exceptionelt flot, således at De vil kunne indtage den enestående position i verdens ånds-, kultur- og erhvervsliv, som De så dybt fortjener.”

*De allerkærligste hilsner fra Deres gamle ven
Majoren*

PS: Jeg sidder lige nu her på hotel "Am Fleischhacker" i Tyrol og græder højt og hjerteskerende ved tanken om Deres enestående godhed – endda meget højt.”

Brevet var blevet godt modtaget af Formanden for Det Laberile Parti, som dog havde nævnt for Majoren, at han også var: *”et ekstremt gavmildt menneske”* – en passus, som Majoren tilsyneladende havde glemt at få med i sit brev - eller måske endda ligefrem overset. Det havde han højtideligt lovet Formanden at medtage, såfremt det senere måtte blive aktuelt.

Her ved Majorens 40 års jubilæum var alt, hvad der kunne krybe og gå mødt op for at gratulere ham. Folketingets formand, skatteministeren, trafikordførerne fra flere partier, folketingsmedlemmer og mange flere, og så var hans elskede ingeniørtropper også kommet med både biler, pumper og hele musikken. Det havde glædet ham utroligt meget. Blandt talerne havde været Den Radikales miljøordfører og tidligere medlem af Socialistisk Folkeklub, som sammen med Den lysende Stjerne fra Dansg Folkeparty og Det Midtjyske Medlem fra Socialpartiet havde forfattet en tale til majoren.

Den Radikales miljøordfører rejste sig nu og bankede på glasset.

”Kære Fødselar

Vi vil først gerne takke dig for det gode samarbejde, vi har haft om miljøpolitikken i Danmark, og for de visioner du har haft og delt med os

andre, som vi også har haft stor glæde af. Dine tanker og ideer om at tømme de danske åer for vand, har givet os alle tre – både mig, DF's lysende stjerne og hende den Midtjyske – stof til eftertanke og et løft i den måde, vi tænker miljø og natur på i dag. Det kunne ikke være sket uden dig og Det Liberale Partis jernhårde indsats og offervilje. Få har som du kæmpet for at bevare dansk natur som dit mangeårige valgsprog jo også antyder – "Bevar dansk natur. Bevar Søen" – ja, vi kender det jo alle sammen så godt. Jeg kan stadig huske min tur på Søen sidste år i den båd, I nu har fået guldbelagt i dagens anledning. Jeg ved godt, vi ikke kom omkring hele søen, fordi naturen har sandet den til, men det vi så, var også tilstrækkeligt. De store sivskove ved landsbyen, de store sivskove ved søbredden, de store sivskove overalt, så langt øjet rakte – det var virkelig flot at se, for en der kommer fra et bedre københavnsk boligområde. Som en meget visuel person kunne jeg naturligvis heller ikke lade være med at beundre den grønne farve søen havde, dækket overalt med grønne puder af nærmest organisk materiale, de store sværme af dansemyg der satte sig på båden, og næsten fik den til at kæntre. Den gråspurv vi så fløj over søen, og jeg kunne blive ved. Når man, som jeg, kommer fra stenbroen i København, må man jo sige: sikke et paradys I har fået lavet her, selvom det selvfølgelig er kunstigt. Det er selvsagt værd at bevare, selvom det så også måtte koste os 50 mio. kr. om året. Jeg ved selvfølgelig godt, at miljøet ikke har det så godt. Jeg ved også, at nogle siger, at Danmarks smukkeste natur ligger på bunden af Søen, og at man måske kunne tjene mange penge til kommuner og Region og få en masse samfundsmæssige mål opfyldt ved at nedlægge Søen. Men vi synes – og her taler jeg for både mig selv, DF's lysende stjerne og hende den Midtjyske – at der er så mange andre grunde til at bevare denne sø, uden jeg selvfølgelig helt kan redegøre for det i detaljer. Så kære Major – du har gjort dit til, at det ikke kommer til at ske, så vi vil gerne sig dig tak for invitationen til din fødselsdag, og fordi du passer så godt på naturen, så lade mig slutte af med dit eget valgsprog: Bevar dansk natur. Bevar Søen. Tak for ordet og et stort tillykke til dig fra mig, DF's lysende stjerne og Det Midtjyske Medlem."

Gæsterne havde klappet taktfast, da Den Radikales miljøordfører sluttede sin tale. Hun satte sig igen, og følte lidt som om hun var blandt sine sande venner, uanset partitilhørsforholdet. Det varmede.

Han havde også selv holdt tale og havde takket militæret for alle de gode år, han havde fået lov at opleve sammen med Danmarks fineste mandfolk – folk,

der virkelig havde hår på brystet, og som kunne tage hurtige beslutninger under pres. Han havde aldrig tilgivet den tidligere Forsvarsminister, som havde givet kvinderne lov til at komme ind i militæret - i det mindste ikke til andet end at stå for marketenderiet og tøjvasken. De havde ikke den mindste smule hår på brystet – han havde tjekket, og det havde kostet ham 3 ugers stuearrest for uterlighed. På eksercerpladsen i lejren var hans frustrationer slået ud i lys lue:

”Og hvad gør vi så med den tidligere forsvarsministers lokum, drenge?”

”Vi tømmer det”, havde alle som én brølet.

”Ja gutter, det er det, vi gør. Vi tømmer det lige ud over det grødhoved til en Forsvarsminister, vi har i øjeblikket, som tillader, at kvinder går i uniform. Er det sådan noget, vi vil have drenge? Nej gu’ er det ej.

Men nu her, hvor han skulle tale til fødselsdag, havde han besluttet, at han ville forsøge at undgå mere blasfemiske sentenser, så han havde i stedet i lang tid talt om, både regeringens kommunistiske skattepolitik, argumenteret for flere 8-sporede motorveje i yderområderne, og understreget hans ønske om i fremtiden at bevæbne hver eneste danske borger med automatiske våben dog undtaget granater og haubitsere, som skulle være forbeholdt ansatte i forsvaret. På et tidspunkt, under sin tale, var han så også kommet ind på sin elskede sø, hvor han var vokset op og havde kysset sin første kæreste. Her havde han skudt i tusindvis af både blishøns, gråænder og lappedykkere som dreng. Hans barndoms sø! Mindernes sø! I dag blev det desværre kun til lidt illegalt ålefiskeri for Majoren, selvom han havde haft planer om at dynamitfiskeri også kunne være en oplagt mulighed. Men på et tidspunkt under sin tale var det alligevel gået skævt for ham. Han havde været igennem rækken af taksigelser, og fortalt hvor meget hans kone havde betydet for ham og hans karriere, da filmen lige pludselig knækkede. Han havde lige afsluttet historien om den lappedykker, han havde måttet skyde tre gange, efter han allerede havde kvalt den, da det lige pludselig skete:

”Og hvad gør vi så med søen gutter?” havde han råbt til den festklædte skare af folketingsmedlemmer og militærfolk, og responsen havde været der med det samme:

”Vi tømmer den, hr. major” lød råbet både fra folketingsmedlemmerne og ingeniørtropperne, så det kunne høres selv rundt omkring i de små omegnsbyer.

Der var et eller andet der ikke rigtig helt passede sammen her, syntes han, men Majoren skænkede det i sin begyndende fuldskab ikke så mange tanker, for i det samme var der en i forsamlingen, der højt havde råbt:

"Hvad gør De med Deres øl, hr. Major" og alle de andre havde skreget:
"De tømmer den, hr. Major".

Der blev grinet godt og grundigt, og Majoren måtte endnu en gang til fadet for at drikke sin øl. Han var efterhånden blevet mere og mere beruset. Måske var det derfor, han ikke skænkede det flere tanker. Han var godt på vej til at blive fuld som en allike. *"Havde jeg bare haft min haubitser med, skulle jeg nok få ram på den allike"*, havde han tænkt ved sig selv.

Omkring en halv time efter ved midnat var der arrangeret et kæmpestort festfyrværkeri til ære for ham. Hele nattehimlen blev næsten lyst op, da det først gik i gang. På et tidspunkt havde han hørt to dumpe drøn i det fjerne, men havde ikke tillagt det nogen betydning. Det var sikkert bare salutkanonerne, som hans gutter havde haft med. De tænkte da også på alle ting disse herlige soldater. Hvor var det dog et flot fyrværkerishow, de havde fået stablet på benene. Han elskede disse gutter - næsten lige så meget som sin kone og sin haubitser.

Nu stod han så her - tørrede tåren der var trillet ned af kinden væk og snøftede højlydt. I det begyndende morgenlys kunne han se mudderbælterne, der hvor vandspejlet før han været. Hans sø var væk. Søen eksisterede ikke mere. Hans gutter havde sprængt dæmningen - til ære for ham!
"Drenge, drenge! Kunne i ikke en gang kende forskel på en kommando og så en gammeldags talefejl", tænkte han igen ved sig selv, vendte rundt og gik tilbage til sit hus med navnet *"Sølyst"*. Den begynde morgensol lagde akkurat en smal lysstribe henover husets navn, og han gik hen efter en spand maling og stregede ordet ud og skrev i stedet *"Ålyst"*, og gik så, med de sidste aftagende snøft, til køjs.

Diskuter i klassen, i Folketinget og blandt søvenner:

1. Begrebet ”*politisk ansvarlighed*” for så vidt angår Tange sø problematikken mht:
 - a) Folketingets behandling af sagen og
 - b) den kommunale behandling af sagen?
2. De miljømæssige, naturmæssige, samfundsmæssige og økonomiske fordele/ulemper ved bevarelse/tømning af Tange sø?
3. Følelser og rationalitet som beslutningskriterier (fordele/ulemper)?
4. Stockholm syndromet og ønsket om at bevare Tange sø – forskelle/ligheder?
5. Om alle danskere bør bevæbnes - finansieret af statslige midler - og om det forekommer helt rimeligt, at haubitsere skal forbeholdes forsvarrets ansatte?